

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 29 maja 2018 r. A. N. przerosiła na ulicy (...) w W. towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 2.240 sztuk papierosów w 112 paczkach bez polskich znaków akcyzy. Zatrzymany towar akcyzowy był oznakowany ukraińskimi albo białoruskimi znakami akcyzy, za wyjątkiem 29 paczek, które nie były w ogóle oznaczone znakami akcyzy. Brak oznaczeń polskimi znakami akcyzy, oznakowanie znakami państw trzecich (spoza Unii Europejskiej) i brak stosownego zgłoszenia do właściwego organu celnego wskazują, że zatrzymany towar stanowił przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s. Wartość celna zatrzymanego towaru wyniosła 255 złotych, a narażone na uszczuplenie podatek akcyzowy 1.915 złotych i należność celna 147 złotych (dowód: protokół zatrzymania, k. 3-5; pokwitowanie, k. 6; kalkulator do wyliczania należności, k. 7; wyjaśnienia oskarżonej, k. 11; protokół oględzin, k. 12-13v; wykaz dowodów rzeczowych, k. 15; protokół wyceny i taryfikacji przedmiotów, k. 16; postanowienie, k. 17).

W dniu 5 czerwca 2018 r. A. N. przerosiła na ulicy (...) w W. towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 440 sztuk papierosów w 22 paczkach bez polskich znaków akcyzy. Zatrzymany towar akcyzowy był oznakowany mołdawskimi albo białoruskimi znakami akcyzy, za wyjątkiem 5 paczek, które nie były w ogóle oznaczone znakami akcyzy. Brak oznaczeń polskimi znakami akcyzy, oznakowanie znakami państw trzecich (spoza Unii Europejskiej) i brak stosownego zgłoszenia do właściwego organu celnego wskazują, że zatrzymany towar stanowił przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s. Wartość celna zatrzymanego towaru wyniosła 50 złotych, a narażone na uszczuplenie podatek akcyzowy 376 złotych i należność celna 29 złotych (dowód: protokół zatrzymania, k. 19-21; pokwitowanie, k. 22; kalkulator do wyliczania należności, k. 23; wyjaśnienia oskarżonej, k. 27; protokół oględzin, k. 28-29; wykaz dowodów rzeczowych, k. 30; protokół wyceny i taryfikacji przedmiotów, k. 32; postanowienie, k. 33).

W dniu 12 lipca 2018 r. A. N. przerosiła na ulicy (...) w W. towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 940 sztuk papierosów w 47 paczkach bez polskich znaków akcyzy. Zatrzymany towar akcyzowy był oznakowany białoruskimi znakami akcyzy, za wyjątkiem 39 paczek, które nie były w ogóle oznaczone znakami akcyzy. Brak oznaczeń polskimi znakami akcyzy, oznakowanie znakami państw trzecich (spoza Unii Europejskiej) i brak stosownego zgłoszenia do właściwego organu celnego wskazują, że zatrzymany towar stanowił przedmiot czynów zabronionych określonych w art. 63 k.k.s. i art. 86 k.k.s. Wartość celna zatrzymanego towaru wyniosła 107 złotych, a narażone na uszczuplenie podatek akcyzowy 804 złotych i należność celna 62 złotych (dowód: protokół zatrzymania rzeczy, k. 39-41; pokwitowanie, k. 42; wyjaśnienia oskarżonej, k. 46; kalkulator wyceny i taryfikacji przedmiotów, k. 47; protokół oględzin, k. 48-50; wykaz dowodów rzeczowych, k. 51; protokół wyceny i taryfikacji przedmiotów, k. 53; postanowienie, k. 54).

Postępowania przeciwko A. N. były wszczynane i prowadzone odrębnie. Postanowieniami z dnia 28 czerwca 2018 r. oraz 24 lipca 2018 r. trzy prowadzone postępowania przeciwko A. N. zostały połączone do wspólnego rozpoznania (dowód: postanowienie, k. 1-1a, 14, 31, 52).

A. N. jest osobą karaną (dowód: karta karna, k. 55-59).

Służba C. S. prowadziła przeciwko A. N. 213 postępowań w sprawach o wykroczenie skarbowe (dowód: dane dotyczące wykroczeń oskarżonej, k. 60-66v).

A. N. jest rozwiedziona, ma troje dorosłych dzieci. Ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest bukieciarką. Obecnie podejmuje prace dorywcze, uzyskując miesięczne wynagrodzenie w kwocie 400 złotych. Nie składała deklaracji podatkowych za 2017 r. Nie otrzymuje emerytury. Nie posiada majątku (dane osobowe oskarżonej, k. 10v, 26v, 45v; informacja o dochodach, k. 98-99).

W toku postępowania oskarżona A. N. złożyła trzykrotnie wyjaśnienia, za każdym razem przyznając się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmawiając składania dalszych wyjaśnień (k. 11, 27, 46). Nie stawiała się na rozprawie (k. 102). Dokonane przez oskarżoną przyznanie się należy uznać za wiarygodne, ponieważ pozostały zgromadzony materiał dowodowy, a zwłaszcza protokoły zatrzymania rzeczy, jednoznacznie wskazują na sprawstwo oskarżonej.

Zgromadzony materiał dowodowy w postaci protokołów, postanowień, wyliczeń kalkulatora należności, informacji o dochodach oraz informacji z Krajowego Rejestru Karnego nie budzi wątpliwości i stał się podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 65 §1 k.k.s. kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe (art. 65 §4 k.k.s.).

Zgodnie z art. 91 §1 k.k.s. kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 § 1, lub pomaga w jego zbyciu albo ten towar przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Jeżeli kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe (art. 91 §4 k.k.s.).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie oraz jego kwalifikacja prawna są bezsporne. Oskarżona A. N. przynosiła trzykrotnie w różnych dniach w tym samym miejscu opakowania papierosów, które nie były oznakowane polskimi znakami akcyzy, zostały sprowadzone z zagranicy i nie zostały zgłoszone do właściwego organu. Brak oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz oznaczenie ich znakami białoruskimi, ukraińskimi bądź mołdawskimi wskazuje, że zatrzymany towar był przedmiotem bezprawnego przywozu towaru akcyzowego na terytorium Polski, zatem przedmiotem czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s. Zatrzymany towar nie został zgłoszony właściwemu organowi celnemu, pomimo że został przywieziony z zagranicy, i nie uiszczono od niego należności celnych, co wskazuje, że był on przedmiotem czynu zabronionego określonego w art. 86 k.k.s.

Analiza wysokości należności publicznoprawnych w każdym z trzech przypadków uzasadniała zastosowanie w niniejszej sprawie kwalifikacji czynu jako wykroczenia skarbowego, ponieważ kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego w każdym przypadku (1.915 złotych, 376 złotych, 804 złotych) nie przekroczyła ustawowego progu – wynoszącego na dzień popełnienia przypisanego czynu 10.500 złotych (pięciokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2018 roku; zob. art. 53 § 3 k.k.s.). Również należność celna (147 złotych, 29 złotych, 62 złote) nie przekroczyła ustawowego progu.

W ocenie Sądu zastosowanie w niniejszej sprawie winien był znaleźć art. 6 §2 k.k.s., w myśl którego dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstęp czasu uważa się okres do 6 miesięcy. Niewątpliwie oskarżona A. N. podjęła się trzech zachowań w dniach 29 maja, 5 czerwca i 12 lipca 2018 r. Dopuszciała się ich w odstępie tygodnia (29 maja – 5 czerwca) i 37 dni (5 czerwca – 12 lipca), które niewątpliwie można uznać za krótkie odstępy czasu. W sprawie o czyny z art. 65 lub 91 k.k.s. nie znajduje zastosowania wyrażone w sposób wyraźny przez ustawodawcę określenie „krótkich odstępów czasu” (tj. okres do sześciu miesięcy), albowiem żaden z tych czynów zabronionych nie polega na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności

publicznoprawnej, które to narażenie lub uszczuplenie nie stanowią skutku czynu, a wyłącznie decydują o jego kwalifikacji jako przestępstwo skarbowe albo wykroczenie skarbowe. Z tych względów do oceny okoliczności krótkich odstępów czasu znaleźć powinny powszechnie zasady oceny. Zdaniem Sądu okresy tygodnia i 37 dni stanowią, obiektywnie, krótkie odstępy czasu. Mając na uwadze wykładnię językową zwrotu „w krótkich odstępach czasu”, określa on coś (okres), co ma małą długość w stosunku do typowej zwykłej długości, jest niedługi, trwa stosunkowo niedługo. Należy stwierdzić, że w odniesieniu do tej konstrukcji można przyjąć za zasadny pogląd wyrażany w doktrynie, iż krótkie odstępy czasu to okres trwający od kilku minut do maksimum kilku lub kilkunastu dni (tak P. Kardas (w:) Kodeks karny skarbowy. Komentarz, P. Kardas. G. Łabuda, T. Razowski (red.), LEX). Ostatnią z przesłanek zastosowania konstrukcji czynu ciągłego jest podjęcie się zachowania w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności. W ocenie Sądu oskarżona dopuściła się przypisanego czynu przy wykorzystaniu takiej samej sposobności. Bez wątpienia drugi z warunków ciągłości nie jest związany z elementami charakteryzującymi subiektywnie nastawienie sprawcy (zamiarem) i nie wymaga wykazywania jakiegokolwiek stanu świadomości i woli sprawcy w odniesieniu do realizacji poszczególnych zachowań. Taka sama sposobność określa okoliczności towarzyszące wypełnieniu poszczególnych zachowań, dotyczące warunków obiektywnych, w których dochodzi do ich realizacji. W niniejszej sprawie oskarżona dopuściła się trzykrotnie przenoszenia w ten sam sposób w tym samym miejscu towaru tego samego rodzaju (papierosów nieoznaczonych znakami akcyzy), co przekonuje, że działała z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

Oskarżona A. N. działała w zamiarze bezpośrednim. Miała świadomość, że przenosi towar nieoznaczony polskimi znakami akcyzy (na towarze były obce znaki akcyzy, napisy cyrylicą). Chciała i podjęła się jego przeniesienia z nieustalonego miejsca. Zachowania podjęła się trzykrotnie, w krótkich odstępach czasu, a o karalności tego rodzaju zachowania miała pełną świadomość, bowiem niniejsze postępowanie nie jest pierwszym prowadzonym przeciwko niej.

Ostatecznie czyn przypisany oskarżonej A. N. należało zakwalifikować na podstawie art. 65 §1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 91 §1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s.

Podstawą wymiaru kary przy zastosowanej kwalifikacji prawnej, zgodnie z art. 7 §2 k.k.s., jest przepis art. 65 §4 k.k.s., jako przepis, którego znamiona najpełniej charakteryzują czyn sprawcy, ponieważ wysokość należności akcyzowej była najwyższa ze wszystkich uszczuplonych należności publicznoprawnych.

Zgodnie z art. 65 §4 k.k.s. Sąd wymierza karę jak za wykroczenie skarbowe. Wymiar kary grzywny kształtuje się zatem w granicach od 1/10 minimalnego wynagrodzenia za pracę do jego dwudziestokrotności (art. 48 §1 k.k.s.), a to od 210 złotych do 42.000 złotych.

Sąd wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 4.000 złotych, której dolegliwość nie przekracza winy i społecznej szkodliwości czynu. Oskarżona A. N. jest osobą dorosłą, mającą rozeznanie w obowiązujących zasadach społecznych oraz świadomą karalności podejmowanego przez nią zachowania. Dopuszczając się przypisanego czynu, nie działała w żadnej atypowej sytuacji motywacyjnej. Wina oskarżonej jest wysoka. Czyn oskarżonej naraził mienie Skarbu Państwa na szkodę – łączna wartość należności publicznoprawnych akcyzowej i celnej wyniosła 3.333 złotych, a wraz z podatkiem od towarów i usług – 4.195 złotych. Oskarżona podjęła się trzech zachowań (które zostały uznane za jeden czyn zabroniony). Przenosiła ona łącznie 181 paczek papierosów nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, którą to wartość trzeba uznać za dużą. A. N. działała w zamiarze bezpośrednim. Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej był zatem wysoki. Istotną okolicznością, którą należy uwzględnić przy wymiarze kary jest również uprzednia karalność oskarżonej (k. 55-59) oraz znaczna liczba (213) prowadzonych przeciwko oskarżonej postępowań w sprawach o wykroczenia skarbowe (k. 60-66v). W ocenie Sądu dotychczasowe skazania oraz prowadzone postępowania w sprawach o wykroczenia skarbowe nie przyniosły właściwego skutku w postaci refleksji oskarżonej nad nagannością swojego zachowania. Oskarżona ma wyuczony zawód i możliwości zarobkowania na wyższym niż aktualnie poziomie. Zdaniem Sądu kara grzywny w wysokości 4.000 złotych odpowiada możliwościom finansowym oskarżonej. A nadto sięga prawie równowartości wysokości wszystkich należności publicznoprawnych, które zostały uszczuplone wskutek czynu oskarżonej (podatku akcyzowego, podatku od towarów i usług oraz cło

– 4.195 złotych). Jednocześnie wnioskowana przez oskarżyciela publicznego kara (5.000 złotych) byłaby karą nieadekwatną i nadmiernie represyjną, bowiem zważyć trzeba, że oskarżona nie posiada żadnego majątku, nie uzyskuje emerytury, a aktualnie uzyskiwany dochód jest dość niski. Nadto na korzyść oskarżonej przemawiał fakt przyznania się (w toku każdego z trzech odrębnie prowadzonych postępowań) do popełnienia przypisanego czynu. Zdaniem Sądu kara grzywny w wymiarze 4.000 złotych spełni również cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonej, ostatecznie jej uświadamiając, że popełnianie wykroczeń skarbowych zawsze będzie pociągać negatywne dla niej skutki, w tym w tak istotnej strefie jak finansowa. Jednocześnie kara wywoła właściwy efekt i będzie realną dolegliwością dla oskarżonej, zważywszy na jej sytuację finansową.

O przypadku dowodów rzeczowych Sąd orzekł na podstawie art. 49 §1 i 3 k.k.s., zgodnie z którym w wypadkach określonych w art. 65 §4 k.k.s. i art. 91 §4 k.k.s. można orzec przepadek przedmiotów. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zaistniała konieczność orzeczenia przypadku zatrzymanych wyrobów tytoniowych jako pochodzących z nieznanego źródła i znajdujących się poza legalną strefą obrotu. Zgodnie z art. 31 §7 k.k.s. koszty zniszczenia przedmiotów, co do których orzeczono przepadek, ponosi oskarżona.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 §1 k.k.s. w zw. z art. 627 k.p.k. W ocenie Sądu oskarżona uzyskuje wystarczający dochód, by uiścić koszty sądowe, a jednocześnie brak jest jakichkolwiek przesłanek uzasadniających zwolnienie jej od zapłaty kosztów sądowych. Na koszty sądowe w niniejszej sprawie złożyły się: koszty postępowania przygotowawczego w wysokości 90 złotych i ryczałt za doręczenia przesyłek w postępowaniu sądowych w wysokości 20 złotych, a nadto opłata w wysokości 400 złotych (zob. art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1) ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.